

Călătoresc să mă descopăr doar

AlbAtros

La marginea toamnei
stau ușile închise,blocate de frunzele
ce s-au adunat împrăștiate de vânt,
au culori diferite,
de la verde arămiu la galben pal,
în traficul lor
vantul le-a plimbat mereu
de colo colo,de cand le-a desprins
din coroana unui copac
tânăr și înalt
cu ramuri pline de verdele frunzelor
și florile primăverii.

Acum în toamnă
copacul pare gol, dar...
are rădaci bine-nfipte-n pământ.

Dacă n-ai privi
desfrunzirea ca pe-o reîntinerire
ai avea impresia
că toți copacii pot murii în toamnă...

Așa este și destinul meu,
o stranie întâmplare,
în toamnă mă desfrunzesc
iar primăvara-nfloresc,
nu călătoresc prin viață
împovărată,
călătoresc să mă descopăr doar
nu contabilizez nimic
nici fericirea,nici tristețea
poate ar trebui să-mi culeg
zâmbetele
dar...sunt atât de multe...
încât renunț.